

men jeg antager, at vi have holdt en 5—6 Møder. Men naar det ærede Medlem tillige udtalte, at disse Møder have været aldeles intetsigende, saa ved jeg strengt taget ikke, hvorfra det ærede Medlem har det, thi det er ikke Erfaringer, som det ærede Medlem har gjort inden for Udvalget, idet det ærede Medlem som sædvanlig ikke har fulgt de Indbydelsler, som det ærede Medlem har modtaget til at give Møde i Udvalget. Det maa altsaa være paa anden Maade, at det ærede Medlem har gjort den Erfaring, at de Møder, Udvalget har holdt, have været aldeles intetsigende. Saa vidt jeg erindrer, har det ærede Medlem været til Stede i et eneste af Udvalgets Møder; maaste vil det ærede Medlem sige, da han har været til Stede i 2, men til det ene af de to Møder som det ærede Medlem først, at Udvalgs-mødet sluttede, saa det bliver strengt taget kun et Møde, som det ærede Medlem har været til Stede i. Jeg tror derfor nok, at hvor meget eller hvor lidt det ærede Medlem end kan have set i, saa kan det ærede Medlem ikke vide noget stort om, hvad der er foregaaet i Udvalgets Møder. Naar saa det ærede Medlem til Slutning hærede nogen Misforståelse med, at der ikke havde været afholdt nogen Konference med den højtærede Indenrigsminister, forinden Udvalget gjorde sit Arbejde endelig færdigt, var det ærede Medlem jo netop til Stede i det sidste Møde, hvor jeg som Udvalgets Formand udtrykkelig gjorde gældende, at vi havde Formodning for, at Indenrigsministeren var villig til at slutte sig til det Vædringsforslag, som den ærede Drøfter og jeg havde affattet i Folketinget og derfor mente, at der ikke var Grund til at forespørge hos Indenrigsministeren, om han ønskede nogen Konference. Derimod gjorde det ærede Medlem ingen Indvending, saa hvad angaar Udvalgets Arbejde og den Ministerkonference, som det ærede Medlem nu synes at ønske, skulde det ærede Medlem have talt noget for, da Besligheden var der, ligesom der i det hele taget ikke er noget fra det ærede Medlems Side at bebrejde Udvalget i den Henseende.

Korsgaard: Jeg ser af den Betænkning, der er afgivet af Mindretallet, som bestaar af 3 Medlemmer, at den væsentligste Grund til at stemme imod denne Lov skulde være den, at den hører ind under de politiske Afgørelser, som Mindretallet staa udenfor; det tør jeg naturligvis ikke benægte. Det kan næppe være andet end, at en meget stor Mængde af de Afgørelser, der træffes i denne Rigsdagssamling og maaste i næste Med, vil staa i en mer eller mindre direkte

eller indirekte Forbindelse med Forliget. Det ligger simpelthen deri, at der ved Forliget er skabt et Flertal her i Tinget, som ikke fandtes tidligere, i alt Fald ikke saa kompakt, som nu. Deraf følger ganske naturligt, at en meget stor Mængde Afgørelser, maaste saa at sige alle af Betydning, indirekte ville staa i Forbindelse med Forliget, for saa vidt de blive truffet af de samme Parter, som have sluttet Forliget. Nu ligger det Spørgsmaal for, hvorledes de ærede Medlemmer, der ikke have deltaget i Forliget, skulde stille sig over for Spørgsmaalet om de enkelte Sager, der staa i Forbindelse med Forliget. Hvis vi vilde sige, at enhver Sag, der fremmes af det Regeringsflertal, som dannedes den 1ste April, er et Forligsspørgsmaal, vilde alle vi Medlemmer, der ikke have kunnet deltage i Forliget, saa at sige være affaarne fra at deltage i enhver Sag. Hvis vi vilde slutte som saa, at alle Sager, Beslutninger, som tages af det Flertal, der dannedes den 1ste April, maa anses for at være direkte eller indirekte Forligssager, vilde vi, der ikke have kunnet stemme for Forliget, men tværtimod have gjort, hvad vi kunde, for at forhindre det, saa at sige være affaarne fra saglig Deltagelse i Forhandlingerne her i Tinget. Men jeg troer, det er en Konsekvens, som Oppositionen ikke kan være tjent med at tage. Jeg har i alt Fald i Anledning af den Sag, der foreligger i Dag, overvejet, hvorledes jeg for min Del maatte stille mig over for den store Række Spørgsmaal, som allerede nu foreligger, og som ville komme til at foreligge i stor Mængde i Fremtiden, og jeg er for mit Vedkommende kommen til følgende Resultat, som jeg skal tillade mig at nævne, fordi jeg tror, at det er et Resultat, hvortil en meget stor Del af, om ikke alle Oppositionens Medlemmer, omsider maa komme. Jeg er da gaaet ud fra, at Forliget, for saa vidt det skal stilles i Forbindelse med saglige Spørgsmaal, maa anses for at være begrænset netop til de Punkter, som Forligets Parter selv have kaldt for Forliget. Der foreligger da 4 Dele, hvoraf Forliget bestaar. Den første og afgørende Del er Vedtagelsen af en ordinær Finanslov til dette Ministerium efter de mange Lars Provisorier. Det andet Led af Forliget er den ny Hærlov, som indrettede Hærloven i Overensstemmelse med den provisorisk anlagte Føstning. Det tredje Led af Forliget er den saakaldte Rigsdagsbeslutning, der indeholder de saakaldte Garantier for Fremtiden, og endelig er den fjerde Del af Forliget den Ytring eller Udtalelse, der under megen Højtidelighed